

शक्तिमन्त्रं भवेत् । सैन्धवादयश्च शब्दास्तुरगादिसम्बन्धिनि-
लवणादाविव तुरगादावपि शक्ता एव । गङ्गादयस्तु ती-
रादावसङ्केतिताः तत्सम्बन्धिनीरादिशक्तत्वेन गृहीता
एव तीराद्यान्वयं बोधयन्तीति तत्र लक्षका एव शक्तत्वे
पूर्वपूर्वप्रयुक्तत्वापत्तेः तस्य तद्व्याप्यत्वात् कथञ्चित्तीरा-
दिशब्दसम्बन्धित्वेन गृहीतादपि गङ्गादिपदात्तीरादेरन्वय-
बोधेन तीराद्यशक्तत्वे सति तत्सम्बन्धितामात्मन्तु न
लक्षणा गङ्गागङ्गायां घोष इत्यादावपि गङ्गागङ्गेति-
भासस्य निरुक्तलक्षणायाः सत्त्वेन वैयर्थ्याभावप्रसङ्गाच्च ।
एतेन तीराद्यशक्तत्वे सति तीरादिपरत्वं तीरादि
सम्बन्धप्रभुभावकत्वं वा तल्लक्षकत्वमित्यपि प्रत्युक्तम्
व्यपन्नशस्यापि लक्षकत्वापाताच्च न चेष्टापत्तिः शक्ति-
लक्षणाव्यतरवृत्तिमन्त्रे तस्य साधुनापत्तेः पदसाधुतायां
वृत्तिमन्त्रस्यैव तन्त्रत्वात् । किञ्चानुभावकत्वं तदा घो-
षादिपदसाक्षात्तस्य गङ्गादिपदस्य तीरलक्षकता न स्यात्
तेन तीरसम्बन्धिनो तीरस्यानुभावान्कर्त्तव्यत्वं स्वरूपयो-
ग्यत्वन्तु गङ्गायामिति वाक्यस्य दुर्वारं तस्याप्राप्यता-
धर्मिकनीरानुभवं प्रति नीरार्थकनामोत्तरं सम्पत्तित्वेन
तथात्वात् नीराप्राप्यत्वस्य च तीरसम्बन्धित्वानपायात् ।
अधिकं लक्षणाशब्दे दृश्यम् ।

लक्षणे न० लक्ष्यतेऽनेन लक्ष-करणे ल्युट् । इतरभेदातु-
सापके चिह्ने “लक्षणेऽपि पदार्थानां नान्तं यान्ति पृ-
थक्त्वतः । लक्षणेन तु सिद्धानामन्तं यान्ति विपश्चितः” ।
यथा पृथिव्या गन्धो लक्षणं स हि पृथिवीं परस्मात्
भिन्नतया अनुमापयति । तच्च द्विविधम् “स्वरूपं तटस्य”
द्विधा लक्षणं स्यात् स्वरूपे प्रविष्टं स्वरूपाद्विभिन्नम्” इ-
त्युक्तेः स्वरूपलक्षणं तटस्यलक्षणं च यथा आकाशो
विलम्बं सञ्चिदानन्दो ब्रह्मेति स्वरूपलक्षणम् । काकवत्
वृद्धम् जगज्जन्मादिकर्तृ ब्रह्मेति तटस्यलक्षणम् । स्वरूपे
यथा वृद्धलक्षणं वस्तु । नान्ति व्यवहारोपयोगिनि ४ चिह्ने
च भेदः । कर्त्तरि ल्युट् । स्वरूपप्रतिपादके “नोदनालक्ष-
णार्थो धर्मः” इति जैमिनिवृत्तम् नोदना विधिवान्वयेन
लक्षणं स्वरूपप्रतिपादिका यस्तु तादृशोऽर्थः धर्मः इति
वदर्थः । इत्युक्ताधुताप्रतिपादके व्याकरणादिस्त्वत्वे च
न० “लक्षणं त्वनभिज्ञानम्” अमरः । कर्मणि ल्युट् ।
प्रतिपादो यथा “इत्यं द्वादशलक्षणेति” माधवीयन्याय-
आज्ञा द्वादशानां लक्षणानां प्रतिपाद्यविषयाणां समा-
हारः इति तदर्थः । लक्ष युच् । शब्दनिष्ठे वाच्यार्थ-

संबन्धार्थबोधकतारूपे “सुखार्थवाधे तद्योगे यस्यान्वोऽर्थः
प्रतीयते । कूटेः प्रयोजनाद्वापि लक्षणा शक्तिरपि ते-
त्युक्ते पठ्यतिभेदे स्त्री । यथा गङ्गायां घोषः प्रतिबसती-
त्यादौ गङ्गाशब्दस्य जनप्रवाहरूपे स्त्रार्थेऽन्वयासम्भवात्
तत्सम्बन्धतीरादिबोधकता । तल्लक्षणे रामानुजे पु०
१० सारसपक्षिणि पुंस्त्री० तत् स्त्रियां राजनि० स्त्री टाप् ।
लक्षणाभेदादिकं शब्दशक्तिप्रकाशिकायास्तु यथा
“जहत्स्त्रार्थजहत्स्त्रार्थानिरुद्धाधुनिकादिकाः । लक्षणा
विविधास्तामिर्लक्षकं स्यादनेकधा” । काचिल्लक्षणा शक्या-
वृत्तिरूपेण बोधकतया जहत्स्त्रार्थेत्युच्यते यथा तीर-
त्वादिना गङ्गादिपदस्य । काचिल्लक्ष्यतच्छोभयवृत्तिना
शक्यवृत्तिनैव वा रूपेणानुभावकत्वादजहत्स्त्रार्थं यथा
द्रव्यत्वादिना नीलघटत्वादिना च घटपदस्य । काचि-
ल्लक्ष्यतावच्छेदकीभूततत्तद्रूपेण पूर्वपूर्वप्रत्यायकत्वात्
निरुद्धा यथा वारुण्यादिप्रकारेण तदाम्यप्रव्यानुभाक-
कत्वादरुणादिपदस्य । काचिच्च पूर्वपूर्वं ताद्रूप्येणा-
प्रत्यायकत्वादाधुनिकी यथा घटत्वादिना पटादिपदस्य ।
आदिना शक्यसदृशत्वप्रकारेण बोधकतया गौण्यप-
गृह्यते यथा अग्निमण्येव इत्यादावग्निसदृशत्वादिना
अग्निरादिपदस्य । तदेवं विविधलक्षणावन्तुल्लक्षकं ना-
मापि जहत्स्त्रार्थादिभेदादनेकविधमित्यर्थः । स्यादेतत्
यदि तीरादिलक्षकतया गङ्गादिपदस्य ज्ञानं तीरा-
दानुभवे भवेत्तुर्भवेदयुक्तकमेव लक्षकानां विभागः
नत्वेतदस्ति तीराद्यान्वयबोधं प्रति तीरादिशक्तत्वेनैव पद-
ज्ञानस्य लाघवेन हेतुतया लक्षकाणामनुभावकत्वात्
गुह्यणामग्नौ शैत्यं सृष्टेदित्यादौ शक्येन दहनादिनेक
गङ्गायां घोष इत्यादौ लक्षितेन तीरादिना सार्द्धमग-
हीतासंसर्गकस्यैव सम्प्रत्यर्थमेवत्वादेरन्वयबोधप्रविष्टत्वा-
दिति चेन्न प्रकृत्यर्थोच्छिन्नस्यैव प्रत्ययार्थस्य धर्म्यन्तरेऽ-
न्वयबुद्धे व्युत्पन्नतया तीरादाविशेषितस्य सुवर्थापेय-
त्वादिषोपादावन्वयबोधायोगात् । न च शक्तस्यैव पदस्य
स्वसाक्षात्पदानुरोपस्याप्यार्थान्वितस्वार्थधर्मिकान्वयबोधं
प्रति हेतुत्वादन्वयबुद्धौ लक्ष्यार्थस्याप्रवेशः, कुन्ताः प्रति-
शन्तीत्यादौ लक्ष्यस्य कुन्तधरादेरन्वयविशेष्यत्वात्तुपत्तेः
कुमतिः पर्युरित्यादौ शक्यलक्ष्यार्थयोरन्वयबोधस्यानुभावि-
कत्वाच्च । तस्माच्छक्तेरिव भक्तेरपि ज्ञानमनुभावकं भव-
त्येव कार्यातावच्छेदकस्य सङ्कोचाच्च न व्यभिचारः” ।
सा च वस्तुधा विकारस्तु सा० द० २ प० ६ श्लो० ।